

ஆன்மீகத் தேட்டமும் விளிம்பு நிலையும்-சேரி நாவலை முன்வைத்து
த. பாலமுருகன் ^அ, க. அஸ்வின் ^{அ, *}

^அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா மிஷன் வித்யாலயா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-641020, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Spiritual Quest and Marginalization Based on Slum Novel

T. Balamurugan ^a, K. Ashwin ^{a, *}

^a Department of Tamil, Sri Ramakrishna Mission Vidyalaya College of Arts and Science, Coimbatore-641020, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
agathinai5@gmail.com

Received: 30-03-2021
Revised: 05-04-2022
Accepted: 13-04-2022
Published: 27-05-2022

ABSTRACT

In abroad, blacks and whites are racially diverse. Although no one explicitly supports this, it is in the form of intrinsic fire. As far as India is concerned, although the distinctions of race, caste, class, language and religion are not admirable, it is a fiery fire and sometimes apparently shown. Today, Dalit literature in Tamil has established itself in the identity of a significant development. Since the outlook of Dalit literature written by Dalits has been broadened today, it is necessary to mention here the status of Dalit life in Telugu literature in terms of translated novels beyond the Tamil region. Thus, the Telugu novel 'Cheri' (Slum) written by Unnava Lakshminarayana has been translated into Tamil by MK Jagannath Raja. The article highlights the way Dalits are oppressed for being Dalits, even though they are spiritually and economically affluent in this novel.

Keywords: Dalit Literature, Telugu Literature, Cheri, MK Jagannath Raja,

முன்னுரை

வெளிநாடுகளில் கருப்பினம், வெள்ளையினம் என்பது இனப்பார்வையாக வேற்றுமை வடிவம் கொண்டதாக இருக்கின்றது. இதை யாரும் வெளிப்படையாக ஆதரிக்காவிட்டாலும் உள்ளார்ந்த நீருபுத்த நெருப்பின் வடிவமாக இருக்கின்றது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை இனம், சாதி, வர்க்கம், மொழி, மதம் என்னும் பிரிவினைகள் வேற்றுமை பாரட்டத்தக்கதாக அமையாவிட்டாலும் அது நீருபுத்த நெருப்பாகவும், சில சமயம் வெளிப்படையாகவும் அமையக் கிடைக்கின்றது. இதனைச் சேரி நாவல் மூலமாக இங்கு அறியலாம்.

சாதிய ஒடுக்குமுறை

ஒருவர் சாதி அடிப்படையில் ஒடுக்குமுறைக்கு, மனித உரிமை மீறல்களுக்கு, பாகுபாட்டுக்கு உட்படுதல் சாதிய ஒடுக்குமுறை ஆகும். தெற்கு ஆசியாவில் சாதிய ஒடுக்குமுறையால் பெரும்பான்மை மக்கள் நெடுங்காலமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இவை வெளிப்படையான தீவிர வன்முறையான ஒடுக்குமுறைகள், சமூக நிறுவனக்கட்டமைப்புகளின் ஊடாக நடைபெறும் ஒடுக்குமுறைகள், நுண் ஒடுக்குமுறைகள் என்று பல வகைகளில் அமைகின்றன. 'முன்பு தொழில் வாரியான வகுப்புகள் இருந்தன, தொழில் மாறலாம், தீண்டாமையில்லை, பாகுபாடு இல்லை. பின் தொழிலை வாரிசுரீதியாகச் செய்யத் தொடங்கினர். பின் தொழிலின் அடிப்படையில் சாதி தோன்றி,

அதன் தொடர்ச்சியாக, தீண்டாமை, உயர்வு தாழ்வுகள் கற்பிக்கப்பட்டன. மனிதன் என்ற உயர்நிலை, மனிதன் தரம் தாழ்ந்த உயிரினம் ஆனான். ஆரியர்களின் தெய்வம் படைப்பு போன்றவற்றை எதிர்த்து விலகியவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டார்கள் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டார்கள்." என்பது வரலாற்று ரீதியான ஆய்வின் தரவுகளாக முன்வைக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது (Angayarkanni & Kiruthiga, 2021).

சாதிய அமைப்பு

தீண்டத்தகாதவர்களின் வாழ்நிலைமைகள் வெட்கத்திற்குரியதாக இருந்தது. விலங்குகளைப் போன்று நடத்தப்பெற்றனர். கிராமங்களிலிருந்து தள்ளி வைக்கப்பட்டனர். அவர்களைத் தொடுவதோ, அவர்களின் நிழல் தங்கள் மேல் படுவதோ பாவமாகப் பார்ப்பனர் கருதினர். பார்ப்பனர்களின் இவ்விதமான ஒதுக்கீடுபோகும் தன்மை, பிற சாதியினருக்கும் உயர்வை அளித்ததால் தீண்டத்தகாதவர்களின் வாழ்வு மிருகங்களை விடக் கேவலமானதாக இருந்தது. வறுமை, பஞ்சம், பட்டினி, அறியாமை, இழிவு, அநீதி, அடக்குமுறை ஆகியவை மட்டுமே அவர்களுடைய வாழ்வாக இருந்தன.

'பிரம்மாவின் வாயிலிருந்து பார்ப்பனர்களும், தோளிலிருந்து சத்திரியர்களும், தொடையிலிருந்து வைசியர்களும், பாதத்திலிருந்து சூத்திரர்களும் பிறந்ததாகக் கூறுகிறது 'ரிக்' வேதம். ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியினருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளை நிறைவேற்றுவது ஒரு மதரீதியான கடப்பாடு, ஓர் அரசியல் ஆணைக்கு - முறைமைக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பதுமாக ஆகியது. அரசர்கள் அல்லது சத்திரியர்களால் இது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மதமும் அரசும் கைகோர்த்துத் சூத்திரர்கள் எனப்படும் வகுப்பை, உள்பாங்கு ரீதியாக - பண்பாட்டு மற்றும் சமூக ரீதியாக அடிமைத் தனத்திற்கு ஆட்படுத்தி, பிறகு தீண்டாமையில் அழுத்தி வைத்தனர்." என்ற கருத்தும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகிறது (Selvakumar, 2019).

நாவல்களில் சாதியம்

இலக்கியப் படைப்புகளைச் சாதிய ஆய்வுப் பார்வையில் அணுகும்பொழுது அவை வெளிப்படையாகவும், சில குறிப்புகளைக் கொண்டு உள்ளார்ந்தும் புரிந்து கொள்ளலாம். இதனைத்தவிர சாதிய ஆதிக்கத்தினை, சாதிய ஒடுக்கத்தினை மையம் வைத்த படைப்புகளும் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர், மற்றும் தலித்துகளால் படைக்கப்படும் படைப்புகள் சாதிய ரீதியிலான வெளிப்படையான தரவுகளையும், வலிகளையும் முன்வைப்பதும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாகிறது.

ஆன்மீகத் தேட்டம்

ராமாதாஸ் 'மாலதாசி' என்னும் குலத்தைச் சார்ந்தவன் (பறையர் - பறையரில் பிராமணர்கள் என்று நாவலின் பகுதியில் வருகிறது). முன்பு ஸ்ரீராமனுஜர் பேரருள் பூண்டு பண்டிதர் பாமரர் மற்றுமுள்ள எல்லா ஜனங்களும் கடைத்தேற வேண்டிய பக்திப் பிரதானமான வைணவ மதத்தை நிறுவி மதத்தைப் பரப்ப எழுபத்திரண்டு பீடங்களை ஏற்படுத்திப் பரமபதம் அடைந்தார். ஆந்திர நாட்டில் அத்தங்கிப் பீடம் மிகவும் புகழுடன் தென் கையைச் சேர்ந்திருந்தது. தெலுங்கு தேசத்தில் வைணவ மதப்பிரச்சாரம் சிறப்புற்றோங்கியிருந்த காலத்தில் நாடெங்கும் பிரச்சாரச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. மூன்று வருணத்தாருக்கும் ஆந்திர திராவிட சாகைகளைச் சேர்ந்த பிராமணர்களே குருக்களாக

இருந்தார்கள். எல்லா வருணத்தாருக்கும் எஜமானத்துவம் தரவேண்டுமென்ற சமநோக்கிலோ, பிரசாரர்களின் எண்ணிக்கை போதாமையாலோ, தாழ்ந்த சாதியினரின் தொடர்பை விரும்பாமலோ அல்லது நான்காவது, ஐந்தாவது வருணத்தார்கள் பிராமணர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து, தங்களுக்கு ஏன் எஜமானத்துவம் இருக்கக்கூடாதென்ற சுதந்திர மனோபாவத்தை வெளிப்படுத்தியதாலோ ஆந்திரர்களில் சாதானிகளும், பஞ்சமரில் தாசரிகளும் மதபோதகர்களாக அமைந்தார்கள். இப்பின்புலத்தில் இருந்தே ராமதாஸ் பாத்திரம் இங்கு கட்டமைக்கப்படுகிறது. அவனது ஆன்மீகத் தேடுதலும் இப்பின்புலத்திலேயே அமைகிறது. அவனது வீட்டிலும் பக்தித் தொடர்பான நூல்களே இருக்கின்றன. ராமதாஸின் இரண்டாவது மகன் அந்த நூல்களைக் கொண்டே தனது வீட்டுப்பக்கத்தில் நூலகம் அமைக்கவேண்டும் என்று அரசங்க அதிகாரிகளுக்கு எழுதியும் போட்டிருக்கிறான். ராமதாஸின் பக்திப்பிரவாகம் அல்லது அவனது ஆன்மீக நாட்டம் என்பதை நூலாசிரியர் அக்கதாபாத்திரம் வழியாக முன்வைக்கும் போது ஆன்மீகத்திற்கு சாதி தடையில்லை என்று தோன்றவே செய்கிறது. நீர் வற்றிய கிணறுபோல மனம் துனியமானது. மறந்த குழலிசையை மனதிற்குக் கொண்டுவர முயன்று தோற்ற கோபிகையரைப் போலவும், வேதம் என்னும் பெருங்காட்டில் அலைந்து திரிந்து பரப்பிரம்மத்தைக் காணாத மறையோனைப் போலவும் வருந்திய உள்ளத்துடன் நெட்டுயிர்ப்புகள் விட்டு கண்களில் நீர் மல்க நின்று ஒருகணம் சும்மா இருந்தான். மனதுக்கு ஏதோ திடீரென உணர்வுற்றது. பார்வை நிலைக்கதவின் மேல் படிந்தது. கண்ணன் என்னும் பெயரில் பரப்பிரம்மம் நடுவில் நிற்க, இளமை எழில் கொஞ்சம் எல்லோருக்கும் அத்தனையுருவில் அமைந்து கார்முகிலில் படிந்து மின்னலிளங்கீற்றுக்கள் எனத்திகழும் ஆயிரம் ஆய்ச்சியர் தம் கையோடு கைகோர்த்து, நங்கையருகில் மாதவனும், அவனருகில் மங்கையமாகிக் கருங்குவளை மலர்களுடன் பொற்றாமரை மலர்கள் கலந்து கட்டிய மாலையைப்போல சிங்கார ரசம்ததும்பும், நவரசம் பேணும் மனத்துக்கும் கண்கட்டும் அமுதென விருந்தளிக்கும் ஓர் ஓவியத்தைக் கண்டு, மெய்மறந்து மனம் ஒடுங்கிப் பரவசமாகிச் சும்மா இருந்தான். படத்தைக் கொஞ்சநேரம் பார்த்துத் தலையாட்டி ஆம்! ஆம்! இந்தக் காட்சியும் பகவானின் பிரேம விலாசந்தான், இங்கே இவ்விதம் வெளிப்பட்டது." என்பதில் கண்ணுக்குள் அல்லது தனது மனதுக்குள் ராமதாஸ் காணும் காட்சிகள் அவனது பக்தி நிலையையும் அவனது ஆன்மீகத் தேடல் நிறைந்த மனத்தையும் வாழ்வையும் பேசுவதாகக் கொள்ளலாம் (Unnava Lakshminarayana, 2003).

இதன் தொடர்ச்சியாகச் சேரி நாவலின் போக்கில் ஒரு பகுதி, ராமதாசு ஆன்மீக நாட்டத்தில், தன்னுடன் உரையாடும் குரு போன்றவரிடம் கேள்வி கேட்பவனாகவும், தனக்குள்ளான ஆன்மீகத் தேட்டத்தை உறிஞ்சிக் கொள்பவனாகவும் அடையாளம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘நிராகாராம் (அருவம்) சாகாரம் (உருவம்) எதற்காக ஆனது?’

‘எப்படியாயிற்றென்ற வியத்தை மிக விஸ்தாரமாக சர்ச்சித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் எதற்காக ஆனது என்கிற வியம் மனித அறிவுக்குத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இறைவன் திருவிளையாடல் என்று மட்டும்தான் சொன்னார்கள்.

எந்தவிதமான உபாசனைச் சிறந்தது ‘நோய் தீர்த்தது தான் மருந்து. தத்துவத்தைப் பொறுத்திருக்கும். சிலர் பரத்துவத்தினால் விஸ்வ வியாபகமாக இருக்கும் அவரைக் கண்டார்கள். புராணங்களைத் தேர்ந்த ஞானிகள், தகராசாத்தில் (இதய குகையில்) தேஜ சொரூபமாக ஒளிர்வதைக் கண்டார்கள். சிலர் அவன் அந்திமாலைச் செம்மையில் எட்டிப் பார்த்தலைக் கண்டு கொண்டார்கள். எளிமை பூண்டு இடைச்சேரியில் சாணி எடுக்கும்போது சிலர் பிடித்துக் கொண்டார்கள். சிலருக்காக எ.குத் தூணைப் பிளந்துகொண்டு வந்தான். எனக்கு சபரியின் குடிசையிலே கிடைத்தான். வேதாந்த மகாரண்யத்தில் அலைந்து திரிந்து எங்கேயும் காணப்படவில்லையென்று வந்தவர்களை நான் அறிவேன். அம்சபேதங்களில் கல், மரம், புற்று, நீ, ராமன், கிருணன், பிரம்மாண்டம் முதலான

எல்லாவற்றிலும் ஒளிர்கிறான். கண்ணிருப்பவர்களுக்கு எங்கேயும் காணப்படுவான். யாருடைய பார்வை எதன்மேல் விழுமோ, நாம் சொல்ல முடியாது". என்பதில் மனம் லயித்து இறையருளைப் பெற்றவனாக ராமதாசு மோன நிலையில் நிற்கின்றான் (Unnava Lakshminarayana, 2003).

வெளிப்படையான சாதிய வேற்றுமை

கிராமத்தில் மாடுகளும் எருமைகளும் மேய்க்கும் சிறுவர்கள், மேய்ப்பு வேலையோடு ஆடிப்பாடி மகிழ்கிறார்கள். சோற்று மூடைகள் எல்லாம் கருவேலமரத்தில் தொங்கவிட்டு, சில்லாங்குச்சி விளையாடுகிறார்கள். புல்லாங்குழல் ஊதுகிறார்கள். தாயம், சடுகுடு, குரங்குக் கொம்பாட்டம், கிளித்தட்டு, நீச்சல் என்று விளையாடுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்று கூடி சாப்பிடும்பொழுது, சாயுபு,

"பறையர் சோறு திங்கச் சொல்றியா"

எனப் பறையனான வெங்கிடதாசைப் (ராமதாசின் முதல் மகன்) பார்த்துக் கேட்கிறான். புறத்தில் பழகுவதென்பது வேறு, தாழ்ந்தசாதி வீட்டுப் படியேறுவதென்பது, அவர்கள் உணவை உண்பதென்பது வேறு என்ற கிராமப்புறச் சாதியமைப்பினை இங்கு தெளிவாக உணருகிறோம் (Jagannatha Raja, 1985).

தாழ்ந்த சாதியின் உயர்வு மனப்பான்மை

கிராமத்திலும் சாதி என்பது தன் வேரோடு எப்போதும் பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பதைச் சேரி நாவல் புலப்படுத்துகிறது. ஒரே சாதியில் கூட மேல் கீழ் என்னும் அடுக்குப் பின்பற்றப்படுவதை நம்மால் காண இயலுகிறது. குறிப்பாக ஆண்களைவிட பெண்களிடம் இப்பார்வை அழுத்தமாக இருப்பதை, ராமதாசின் மனைவி மகாலட்சுமி, மற்றும் சுப்புலட்சுமி (ராமதாசின் தங்கை) உரையாடல் வழியாகக் காணமுடிகின்றது.

'மகா: பார்க்காத சங்கதியெல்லாம் நமக்கெதற்கு? அவங்களோட தின்னா நமக்கென்ன ஆகப்போகுது? அதுவரையும் எதற்கு? நமக்குள்ளே நமக்கே ஒத்துவருதா? நம்ம தாசரிகள் இல்லையா! மற்ற பறையர் வீட்டில் பெண் எடுத்து உன் பையனுக்குக் கட்டு பார்ப்போம்.

சுப்பு: செய்தா தப்பில்லை. ஆனாலும் நாம் பறையர்களிலே பிராமணர்களாம்."என்னும் உரையாடலில் சுப்புவும் மகாலட்சுமியும் தங்கள் பறையர் குலத்தில் உள்ள சாதி உயர்வைப் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

முடிவுரை

படைப்பாளியும் விமர்சகனும் தங்கள் இனம் மொழி மதம் சாதி சார்ந்து சுயநலமாக இயங்கக்கூடாது. அப்படி இயங்கினால் அது சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் மனிதவியல் நகர்விற்கும் ஊறு விளைவிப்பவையாக அமையும். இங்கு சேரி நாவலின் படைப்பாசிரியர் உண்மையைப் புனைவாகக் கலந்து, எந்தவிதச் சார்பும் இல்லாமல் படைப்பை அதன் உண்மையான தன்மையுடன் முன்வைத்துள்ளார். தலித்துகளின் ஆன்மீக தேட்டமும் நாட்டமும் எவ்வாறு உள்ளது, தலித்துகளில் குறிப்பாகப் பறையரில் அவர்களின் சாதிக்குள்ளேயே தங்களை எப்படி உயர்வாகக் கருதிக்கொள்கின்றனர், தாழ்ந்த சாதி தாழ்ந்த சாதிதான் - அவர்களை எப்படி நடத்த வேண்டும், எப்படி ஒடுக்க வேண்டும் என்று அறிந்து இருக்கின்ற உயர்சாதியினரை நாவலாசிரியர் மிகையும் தாழ்ச்சியும் இல்லாமல் படைத்துக்கட்டியிருப்பது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியத் தேசத்தில் சாதி என்னும்

கொடுமை இயங்கிவருவதை, அது ஒரே போல் ஒடுக்குமுறையை மையம் வைத்து இயங்குவதை இதனளவில் அறிகிறோம்.

References

- Angayarkanni, C., Kiruthiga, K., (2021) Caste and dynamics of Iyothee Thass, International Research Journal of Tamil, 3(S-1), 290-295. <https://doi.org/10.34256/irjt21s147>
- Jagannatha Raja, M.K., (1985) Cheri, Sahitya Akademi, New Delhi, India
- Selvakumar, P., (2019) Dalit Ilakkiya Varalaaru, Ethir veliyeedu, Pollachi, India
- Unnava Lakshminarayana, (2003) Cheri, Sahitya Akademi, New Delhi, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License